

УДК 338.124.4:336.71(73)

ЗВОРОТНА КРИВА ПРИБУТКОВОСТІ ТА ФІНАНСОВІ УСТАНОВИ: ЧИ ЗАГРОЖУЄ США КРИЗА 1980Х РОКІВ?

Дж.Р. Барг, Т. Фумівасана, Т. Лі, Г. Йаго

В даній статті досліджуються фінансові, інституційні та регулюючі фактори, які на початку 1980-х років впливали на фінансові установи, коли крива прибутковості змінювала свій напрямок, та зроблено застереження, що подібна ситуація може повторитися. Автори зробили висновок, що депозитні установи загалом знаходяться у вигідному фінансовому становищі, а регулювання значно покращилось. Не дивлячись на занепокоєння через зворотню криву прибутковості та нестабільне становище на ринку нерухомості, проблеми, що виникають сьогодні, не є суттєвими порівняно з тими, що були 20 років тому, і навряд криза позик та заощаджень тих років повториться. Проте, прогресуючі проблеми на ринку нерухомості можуть вплинути на деякі установи. А для цього необхідні більш ґрунтовні інструктивні дослідження та зацікавлення акціонерів.

Ключові слова: зворотна крива прибутковості, позики та заощадження, фінансові установи, регулювання.

Вступ

Оскільки депозитні установи отримують прибуток, виплачуючи більш низькі відсоткові ставки по депозитах та тим самим отримуючи більш високі відсоткові ставки на свої активи, різниця між короткостроковими та довгостроковими ставками має суттєве значення. Середній строк погашення по депозитах коротший, ніж по активам, і коли короткострокові ставки перевищують довгострокові, можуть виникнути проблеми у випадку зміни напрямку кривої прибутковості.

Наприклад, на початку 1980-х років.. приблизно 4000 ощадних та кредитних установ стали неплатоспроможними при зворотній кривій прибутковості (тобто довгострокові ставки перевищили короткострокові), і відсотки, які їм довелося виплачувати вкладникам, значно перевищили відсотки, отримані по власних активах, що склалися переважно з довгострокових іпотечних кредитів з фіксованою ставкою.

Наскільки точно зворотна крива продуктивності прогнозує економічний спад – неузгоджений факт (див. Хаубріч та Домброскі (1996), Райт (2006), Анг, Піаццесі та Вей (2006)), але в даному дослідженні ми не будемо загострювати увагу на цьому питанні. Проте перевіримо фінансові, установчі та регуляторні сфери фінансових ринків та установ, на які крива потенційно може вплинути, і які фактори можуть збільшити або підкреслити вплив зміни кривої продуктивності. За останні місяці крива знов змінила своє положення, і деякі аналітики запитують, чи доля позик та заощаджень повториться, як це було 25 років тому.

Маємо надію, що сучасні фінансові установи не постраждають від тих самих проблем. Наше дослідження, яке порівняє два періоди стосовно нормативно-правової бази, балансових звітів, ризиків та управління ризиками, пояснить, чому це не трапиться. Ми доведемо, що ситуація зі зворотною кривою продуктивності – зовсім інша, ніж 20 років тому, хоча вона й не виключає ризиків.

Історичний екскурс: зворотні криві продуктивності

Зворотні криві продуктивності – не рідкість. В таблиці 1 представлено інформацію щодо кількості днів, коли та якою мірою крива змінювалася, відсоткових ставок по 10-річним казначейським паперам США, за винятком 3-місячної ставки з січня 1966 по 13 жовтня 2006 року.

З таблиці 1 видно, що за 10181 операційний день крива змінила напрямок в 1426 днях, що складає 14%. Був також 6-річний період, коли крива мала зворотній напрямок на 50% або навіть більше операційних днів, а найвищий відсоток був у 1979 році і складав 97%. 24 роки пройшли без викривлення. Найбільший негативний спред спостерігався у 1979 році (за 298 базисними пунктами), 1980 (за 373 базисними пунктами) та 1981 (за 295 базисними пунктами). Тільки за 2 роки негативний спред перевищив 100 базисних пунктів: у 1973 (187) та 1979 (159).

Коротко- та довгострокові відсоткові ставки значно змінюються з часом завдяки попиту та пропозиції фондів. Рисунок 1 підтверджує цей факт, викреслюючи прибутки за 3-місячними казначейськими паперами. Ця відсоткова ставка досягла найвищої позначки наприкінці 1970-х – на початку 1980-х років.

На рисунку 2 представлено періоди зміни напрямку кривої за допомогою, порівняння різниці між ставками 10-річних та 13-річних казначейських цінних паперів. Дані таблиці 1 та рисунка 2 чітко дають зрозуміти важливість впливу відсоткової ставки на депозитні установи. Коливання відсоткових ставок можуть бути різкими і значними, а, отже, викликати потенційні проблеми для фінансових установ, які залежать від показника чистої відсоткової маржі для їх прибутків.

Зворотні криві прибутковості та криза сфери позик і заощаджень у 80-х роках

На початку 1980-х років кредитні та ощадні компанії були під потужним контролем¹. Їм перешкоджали у здійсненні іпотечного кредитування з плаваючою відсотковою ставкою та у наданні позики більше, ніж за сто миль від головного офісу.

Ощадні та кредитні установи спеціалізувались на створенні та володінні портфелями внутрішніх іпотечних кредитів, які були відносно довгостроковими з фіксованою відсотковою ставкою. На відміну від цього іпотечні кредити фінансувались відносно короткостроковими депозитами з відносно гнучкими відсотковими ставками. Наприклад, на початку 1980-х ощадні та кредитні установи отримали 9% з іпотечних кредитів та 7% з депозитів, таким чином, чиста процентна маржа склала 2%. Були деякі доходи, не пов'язані з виплатою відсотків, тому відсотковий прибуток став головним джерелом доходів, з яких виплачувались заробітна плата, відсотки та інші виплати, враховуючи кошти на податки.

Такий традиційний шлях ощадних та кредитних установ призвів до значного ризику зміни відсоткової ставки, яка упродовж років залишалася відносно стабільною. Але в кінці 1970-х – на початку 80-х років. Федеральна резервна система посилила свій контроль у відповідь на проблеми інфляції, в результаті чого ставки по відсотках стрімко вирости, а 2%-й чистий відсотковий прибуток, отриманий ощадними та кредитними установами, було втрачено. Більше 90% усіх установ водночас втратили кошти та стали неплатоспроможними через те, що ринкова вартість власних іпотечних кредитів у портфелях була меншою за вартість депозитів, що їх фінансували.

¹ Історичний екскурс та порівняння отримані з глави "The U.S. Savings and Loan Crisis in Hindsight: 20 Years Later", *The Savings and Loan Crisis: Lesson from a Regulatory Failure*. James R. Barth, Susanne Trimboth, and Glenn Yago, (2004). Kluwer Academic Publishers).

Уряд вирішив за краще дозволити ощадним та кредитним установам залишитися відкритими навіть через неплатоспроможність їхньої ринкової вартості, аніж намагатися їх закрити, продати або вжити інших заходів для посилення їхньої рекапіталізації, що було б руйнівним та дорого коштувало. Замість цього головною метою уряду було виграти деякий час, коли спаде рівень відсоткових ставок, установлюючи поблажливі вимоги до капіталу, який компанія повинна мати за законом, до тих пір, поки відсоткові ставки повернуться до більш звичних рівнів в надії відновити прибутковість промисловості.

Банкрутство промисловості при зміні напрямку кривої прибутковості

Початок кризи ощадних та кредитних установ припав на 1980-1985 рр. цілком через закони, що накладали дуже суворі санкції на депозитні установи, дозволяючи їм оперувати тільки фіксованими довгостроковими іпотечними кредитами, які фінансувалися депозитами з короткостроковими ставками. Було заборонено хеджувати відсоткову ставку на форвардних, ф'ючерсних та опціонних ринках і пропонувати плаваючу ставку по іпотечних кредитах. Тільки після закінчення кризи уряд дозволив установам використовувати вищезгадані фінансові інструменти.

Індустрія заощаджень та кредитів збанкрутіла, коли в кінці 1970-х – на початку 1980-х років крива продуктивності змінила свій напрямок. Криза трапилася на фоні підйому курсу долара по відношенню до інших валют, що спричинило відхилення у фінансовій структурі та втрати, з яких ощадні та кредитні установи самостійно виплутатися не змогли, зважаючи на нормативний тиск. З 1979 по 1983 рік непередбачувана інфляція, темпи росту якої виражаються двозначним числом, та падіння курсу долара спричинили негативну реальну ставку відсотка. Ощадні та кредитні установи розширили свою кредитну базу, але коефіцієнт забезпеченості власним капіталом тільки погіршився. В той час Федеральна резервна система посилила монетарну політику, короткострокові ставки стрімко виросли більш ніж на 20%, для ощадних та кредитних установ були встановлені обмеження – розпочалася криза.

На рисунку 3 продемонстровано різке падіння чистого прибутку галузі після 1978 року, який був постійно низьким у 1981 та 1982, що стало початком кризи ощадних та кредитних установ. Зворотна крива прибутковості з короткостроковими ставками відсотка, перевищуючи довгострокові на 3% і навіть більше, мала такий вигляд в більш ніж половині операційних днів за ці 2 роки.

В таблиці 2 надано більш детальну інформацію проте, що трапилося з прибутком та витратами ощадних та кредитних установ за даний період. Як показано, у 1981 та 1982 роках дана галузь економіки втратила приблизно 8,8 мільярдів доларів, а реальна ставка відсотка стала негативною через зміну напрямку кривої.

Очікувалось, що контрольні органи накладуть арешт на неплатоспроможні ощадні установи та/або закриють їх чи розпродадуть, залежно від того, в якому з випадків буде найменша вартість фонду страхування депозитів. Це було, звичайно, небажано, оскільки фонду страхування депозитів для ощадних та кредитних установ (Федеральна корпорація страхування позик та заощаджень) було недостатньо для вирішення цих проблем, а використання фондів платників податків вважалося політично недоречним. На початку 1980-х ощадні та кредитні установи по всій країні були неплатоспроможними на суму приблизно в 110 мільярдів доларів, а згідно з офіційними звітами, фонд складав 6 млрд. дол. у запасах (Барт, 1991; Брумбау, 1988; Кейн, 1989). Сама ж Федеральна корпорація страхування заощаджень та позик (FSLIC – Federal Savings and Loan Insurance Corporation) була неплатоспроможною через зобов'язання, що виникли в результаті проведених операцій..

Конгрес намагався подолати кризу, прийнявши у 1980 році Закон про дерегулювання депозитних установ та контроль грошовий обіг та Акт депозитних установ Гарна – Сен-Жермена у 1982 р., що урізноманітнило види ощадних та кредитних установ. Однак нові законопроекти не змогли відновити платоспроможність фінансових установ. Замість цього, вони дозволили законодавцям знизити мінімальний рівень капіталу для ощадних та кредит-

них установ, необхідний для того, щоб відповідати нормативно-правовим вимогам. Згідно з офіційними даними, установи стали фінансово здоровіші, але насправді такого не трапилось.

Подібна терпимість до діяльності фінансових установ дала законодавцям більше часу, щоб знайти надійне вирішення проблеми. Прийняті закони також знизили вимоги до установ, що були на межі банкрутства, а законодавцям дозволялося встановлювати нові форми капіталу, який компанії повинні мати за законом. Як наслідок, тим ошадним та кредитним установам, що вважалися неплатоспроможними навіть після застосування нових стандартів обліку, було дозволено повідомляти про рівень капіталу, який відповідав або навіть перевищував необхідні мінімальні вимоги.

На рисунку 4 показано співвідношення загального капіталу та сукупних активів для ошадних та кредитних установ на основі декількох альтернативних систем вимірювання (див. також таблицю 3 та рисунок 5). Відповідно до інформації, яка була надана установами на основі нормативних принципів бухгалтерського обліку (RAP) капітал перевищував той, про який повідомляли загальноприйняті принципи бухгалтерського обліку (GAAP) та чинні принципи обліку, не дивлячись на спад на початку 1980-х років (табл. 4).

Найбільш лояльний з вищезазначених заходів, RAP були розраховані на те, щоб виграти час в надії, що ошадні та кредитні установи стануть платоспроможними та покращать свою ставку відсотка. Стратегія уряду була націлена на перетворення ошадних та кредитних установ на комерційні банки, що в ті роки були більш стійкими до ризику відсоткової ставки через їхні більш диверсифіковані фінансові портфелі. Зворотна крива як така не була головною причиною кризи ошадних установ.

Проблеми якості кредитів

Федеральні закони 1980 та 1982 років дозволяли знизити вимоги до капіталу, що більшою мірою спиралися на балансову вартість, ніж на засади ринкової вартості. Використання балансової вартості могло значно покращити стан фінансових установ. Законопроекти також надавали можливість ошадним та кредитним установам розширити свою діяльність комерційними іпотечними кредитами, прямими інвестиціями в акції, комерційними позиками та ін. Також дозволялося надавати кредити на житлове будівництво з плаваючою ставкою по всій країні. Приблизно в той же час все більша кількість штатів надавали навіть ширші можливості власникам ошадних та кредитних установ. Незважаючи на те, що ці зміни були націлені на укріплення статусу ошадних та кредитних установ, криза відновилась.

Завдяки змінам установи змогли знизити ризик зміни відсоткової ставки. Беручи до уваги те, що деякі дебітори не змогли сплатити за іпотечними кредитами на житлове будівництво, невивплати та втрати за іншими видами позик та інвестицій були значно вищими. Більш того, в той час як іпотечні кредити на житлове будівництво підкріплені нерухомим майном, велика кількість позик не була забезпечена або підкріплена активами, чия ринкова вартість складно визначити. Ризик зміни відсоткової ставки у поєднанні з кредитним ризиком географічно поширився, а добре керованим фінансованим установам було надано більше можливостей обрати розумний загальний баланс між ризиком та прибутком. Дана стратегія зменшує ризик портфелів, ніж обмежені можливості кредитів та інвестицій.

Після отримання більших повноважень ошадні та кредитні установи започаткували комерційні іпотечні кредити та інвестиції, чому посприяв Податковий закон економічного відродження 1981 року (табл. 5). У той самий час комерційні банки збільшили кількість комерційних іпотечних кредитів, що дуже посприяло ринковій конкуренції. В результаті виникли проблеми якості кредитів спочатку для ошадних та кредитних установ, а пізніше – для комерційних банків. На рисунку 3 представлено показники чистого прибутку знов збанкрутілого бізнесу, ще серйозніше, ніж у 1980-х у випадку зміни кривої доходів. Дійсно, як видно з таблиці 2, промисловість втратила приблизно 21 млрд. дол. у 1987 та 1988, та ще 8 млрд. дол. у 1989 році.

Антистимулами стали побічні результати нових, більш вільних нормативно-правових обмежень. Багато відкритих, але неплатоспроможних, ощадних та кредитних установ “ризикнули заради воскресіння” частково через “моральний ризик” (Федеральний фонд страхування депозитів зазнав би втрат у випадку, коли щось пішло б і не так).¹

Нові нижчі вимоги до капіталу та ширші можливості позик та інвестувань призвели до надмірного ризику. Маючи федерально забезпечені депозити та можливість запропонувати нові депозити з вищою відсотковою ставкою, навіть неплатоспроможні установи й ті, що знаходилися в скрутному становищі, мали відкритий доступ до додаткового фінансування, що погіршило дисципліну на ринку, а до обмеження регулятивними органами вони вільно збільшували кількість наданих позик та можливостей заощаджень, незважаючи на не визначений фінансовий стан.

На жаль, всередині та наприкінці 1980-х, коли розпочалось іпотечне кредитування та інвестування, країну охопив економічний спад, який знизив вартість комерційної нерухомості. А саме, неочікуваний стрибок цін на нафту в 1986 році. Згодом усі позикові установи штату Техас довелося закрити чи продати фінансово успішнішим комерційним банкам.

Закон Конгресу про реформування податкової системи 1986 року ліквідував пільги власникам комерційної нерухомості, що була набута декілька років тому (табл. 5), у результаті чого вартість комерційної нерухомості критично впала.

Комерційні банки також потерпають, але уникають кризи

З кінця 1980-х – початку 1990-х рр. урегулювання проблем комерційних банків коштувало 37 млрд. дол. США. Комерційні банки відчули на собі ті ж проблеми, що й ощадні та кредитні установи: погіршення якості активів через комерційні позики нерухомого майна. Ощадні та кредитні установи приділили цим проблем більше уваги, тому що їх втрати були більшими, а гроші платників податків були потрібні для відсторонення неплатоспроможних організацій з бізнесу.

Погіршення фінансового становища банків стало результатом декількох чинників: надання позик країнам з менш розвинутою економікою на початку 1980-х років та позики комерційної нерухомості в кінці 1980-х. Географічні банківські обмеження були відмінні тільки після прийняття в 1994 році законопроекту Ріглі-Ніла про ефективність банківської діяльності між штатами та створення мережі банківських філіалів. Також обмежувались операції банківських установ з цінними паперами, страхуванням та з нерухомим майном. Затвердження Акту Грема, Ліча та Блайлі у 1999 р. відмінило останні обмеження для банків та дозволило їм займатися цінними паперами і страхуванням завдяки створенню окремих дочірніх підприємств холдингових компаній з надання фінансових послуг. Проте в наш час заборонені банківські інвестиції в установи, що не займаються фінансовою діяльністю, і навпаки², США до недавніх пір були (та залишаються, зважаючи на поєднання систем банків та торгівлі) однією з найбільш суворих країн стосовно регулювання банківської діяльності).

Оскільки резерви FDIC не могли покрити банківські втрати, розпорядчі органи відмовилися від заходів, що були вжиті у випадку з позиками та заощадженнями. Наприклад, неплатоспроможним банкам було дозволено не припиняти свою діяльність в надії на те, що вони оговтаються після кризи та не втратять обмежені фонди агенцій страхування депозитів.

Фінансовий стан банків покращився завдяки неочікуваному підйому відсоткової ставки, яка компенсувала зниження якості активів. У результаті економічного спаду 1990-1991 рр. та

¹ Результат законів щодо обмеженої відповідальності, коли власники установ відповідають за понесені втрати тим акціонерним капіталом, який вони вклали в цю установу.

² Насправді, з 19 країн, що входять до складу ЄС та Групи десяти, США донедавна характеризувались найбільш жорсткою політикою врегулювання діяльності банків.

дій Федеральної резервної системи щодо економічної ліквідності, короткострокові ставки відсотків майже зрівнялися з довгостроковими (зворотна крива прибутковості значно вийшла в позитивному напрямку), що дозволило банкам покращити свою прибутковість завдяки збільшенню чистого доходу. Через позитивний нахил кривої банки протягом декількох років могли заробляти значні кошти здебільшого завдяки придбанню казначейських цінних паперів із застрахованими банківськими депозитами, аніж завдяки традиційним позикам, внаслідок чого відновилася платоспроможність Фонду банківського страхування, а платники податків безпосередньо не зазнали втрат.

В таблицях 6 та 7 представлено інформацію стосовно прибутковості та фінансового стану комерційних банків за період з 1962 по 2005 рік. Як можна побачити, на відміну від ситуації, що склалася з позиками та заощадженнями, коли крива змінила свій нахил наприкінці 70-х та на початку 80-х, більшість комерційних банків не зазнала втрат в межах прибутковості активів та рентабельності чистого відсотка. Найважчий період для комерційних банків прийшовся на кінець 1980-х – початок 1990-х років. У 1987 р. рентабельність активів ледь перевищувала нульову позначку (0,09%), а рентабельність власного акціонерного капіталу складала лише 1,55%. Не дивлячись на низьку ефективність, коефіцієнт банківських капітальних активів ніколи не падав, як це трапилося з позиками та заощадженнями у 1980-х роках.

Як зазначалось вище, у кінці 1980-х – на початку 1990-х установи, що займалися страхуванням банківських депозитів, зазнали величезних втрат порівнянно з іншими фірмами з надання фінансових послуг, хоча й були найбільш регульованими. Це можна пояснити тим, що нормативно-правові акти обмежували можливість банків застосовувати технологічні зміни та впроваджувати механізми конкуренції на арені світового фінансового ринку. Однак, ситуація вже змінилася. Нові закони надають банкам більшу свободу дій, і вони здатні захистити себе від зміни кривої прибутковості.

Зміни у діяльності депозитних установ за останні 20 років

Слідом за ощадними установами (1980-ті роки), а також комерційними банками (кінець 1980-х – початок 1990-х) депозитні установи також зазнали значних змін, найважливішими з яких є:

- ◆ Коефіцієнт співвідношення власного капіталу до активів для ощадних та кредитних установ складав 9,45% наприкінці 2005 року, у той час, коли в 1977 (напередодні кризи початку 80-х) він дорівнював 5,45%. Сьогодні він досяг найвищої позначки за всі минулі 40 років та став точніше вимірюваним на основі бухгалтерського обліку (табл. 4).
- ◆ Джерело прибутку для позик та заощаджень стало тепер більш різноманітним. У 1978 р. коефіцієнт безвідсоткового прибутку складав 7%, а у 2005 – 25% (табл. 4 та рис. 6).
- ◆ Портфель активів для позик та заощаджень не зосереджується навколо іпотечних кредитів. У 1977 році такий тип кредитування нараховував приблизно 80% сукупних активів. До 2005 відсоток знизився до позначки 60. Кредитні установи розширили сферу своєї діяльності, надаючи комерційні та споживчі позики, оперуючи цінними паперами, що забезпечені закладними, а також комерційною нерухомістю (табл. 8).
- ◆ Коефіцієнт співвідношення власного капіталу до активів для комерційних банків складав 6% у 1987 році, найгірший показник за всі 40 років. Наприкінці 2005-го цей коефіцієнт дорівнював 10% (табл. 7).
- ◆ Джерела прибутків комерційних банків стали більш різноманітними. У 1987 році співвідношення безвідсоткового до сукупного доходів становило 14%, та зросло більш ніж у 2 рази 2005 року – 32%.
- ◆ Портфель активів комерційних банків також став більш різноманітним. У 1980-х відсоток комерційних позик складав приблизно 20% з загальної суми активів, але

у 2005 році він впав до 12%. Водночас іпотечне кредитування збільшилося з 10% сукупних активів до 20% і більше. Сьогодні комерційні банки менш залежать від готівки та цінних паперів, ніж це було до 2000 року (табл. 9 та рис. 7).

- ◆ Сьогодні кредитні установи та комерційні банки меншою мірою залежать від депозитів та застрахованих банківських депозитів, ніж це було у 80-х роках, в результаті чого страхові резерви цих установ є більш стійкими до ризику та невдач (табл. 3 та 10).
- ◆ Фінансові установи тепер більше покладаються на похідні інструменти (контракти, вартість яких визначається вартістю основних фінансових активів) та інші небалансові інструменти, що покращує управління та контроль за ризиком зміни відсоткової ставки. Значна частка внутрішніх іпотечних кредитів перетворилася на іпотеку з плаваючою ставкою відсотка (табл. 15).
- ◆ У кінці 1970-х та на початку 80-х кредитні установи у своїй більшості були кооперативами та повністю належали вкладникам. На сьогодні вони залежать від акціонерного капіталу, тепер в результаті змін в структурі власності рух курсів акцій відображає об'єднані знання всіх акціонерів відносно чинних та майбутніх перспектив установи.
- ◆ Контрольні органи також більше уваги приділяють схильності до ризику, ніж просто контрольному списку, в якому зазначається, чи виконують установи правила та розпорядження.

Хоча у 2006 році операційні дні склали достатньо великий відсоток, коли крива прибутковості змінилася, максимум негативного нахилу становив 0,0016% або 16 базисних пунктів. Для порівняння, 1980 року негативний нахил кривої дорівнював 241 базисному пункту. Це свідчить про більшу стабільність економіки та регульованих відсоткових ставок (не без участі Федеральної резервної системи).

Практичні докази взаємозв'язку продуктивності позик та заощаджень зі зворотною кривою продуктивності

Ми провели звичайний статистичний аналіз, щоб оцінити вплив зворотної кривої на прибутковість ощадних та кредитних установ, а саме, дослідили взаємозв'язок між рентабельністю активів ощадних та кредитних установ та зворотною кривою продуктивності. У результаті отримали наступне рівняння регресії:

$$ROA_t = \alpha_0 + \alpha_1 T_ROA_{t-1} + \alpha_2 T_GAAP_t + \alpha_3 AVGSPD_t + \alpha_4 T_RREL_t + \alpha_5 YieldCurveVariable_t + e_{it}, \quad (1)$$

Визначення змінних та сумарна статистика представлені в таблиці 11. Змінну величину кривої можна вирахувати п'ятьма способами. DNEG – фіктивна змінна величина, дорівнює 1 за рік зміни напрямку кривої, або 0. DSNL – фіктивна змінна величина, дорівнює 1, якщо це 1980, 1981 або 1982 роки, або 0. MAXCONDAY – максимальна кількість календарних днів за рік, коли крива змінювала свій нахил. MAXSPD – абсолютна величина максимального негативно-го розриву між ставкою довгострокової казначейської облігації за 10-річний період та ставкою по казначейським векселям за 3-місячний період. NEGDAY – кількість днів, коли крива змінювала свій нахил, як частка сукупних операційних днів року. Ці 5 взаємозамінних величин використовуються для оцінки впливу кривої на прибутковість позик та заощаджень, зважаючи на рентабельність активів (взаємозв'язок між змінними див. у табл. 12).

Практичні результати регресійного аналізу надані в таблиці 13. Вони показують, що рентабельність активів на даний період позитивно пов'язана з рентабельністю активів за попередній період. Вона значно вища для капіталізованих ощадних та кредитних установ та для установ з вищою чистою відсотковою маржею. Також існує позитивний, але менш важливий зв'язок між рентабельністю активів та часткою активів іпотечних кредитів.

Не факт, що зміна нахилу кривої впливає на рентабельність активів. Більш того, ні відсоткова частка сукупних операційних днів, коли крива мала інший напрямок, ні максимальне

число календарних днів її викривлення не мають значного відношення до рентабельності активів. 1980, 1981 та 1982 роки були найважчим періодом здебільшого через великий негативний спред кривої. Існують також менш значні докази, що великий спред кривої у будь-який рік негативно впливає на рентабельність активів. З усього вищесказаного можна зробити висновок, що крива сама по собі не становить серйозної загрози для ощадних та кредитних установ за всі попередні 40 років, окрім 1980-1982 рр, коли вона мала великий негативний спред.

Адміністрація управління нагляду за заощадженнями стверджує про чутливість ринкової вартості коефіцієнта відношення капіталу до активів для позик та заощаджень до спаду відсоткової ставки. В таблиці 14 продемонстровано ріст відсоткових ставок на ринкову вартість капіталу на 200 базисних пунктів для окремих періодів. Навіть після підйому відсоткових ставок, їх коефіцієнт складає приблизно 9%, як у червні 2006 році. На думку працівників управління, це помірний рівень ризику для відсоткової ставки, що узгоджується з отриманими статистичними результатами. Звичайно, що отримані дані стосуються кредитної сфери загалом, а не конкретних її установ.

Деякі застереження щодо нестабільності ринку нерухомості

Деякі установи значною мірою залежать від умов по іпотечним кредитам з плаваючою або фіксованою ставкою для придбання житла. Значна кількість таких позик стала надаватися навіть тим, хто не підпадав під головні критерії для їх отримання. За словами Девіда Ліу з Об'єднаного Швейцарського банку, в деяких регіонах США значно зросла штрафна відсоткова ставка за дострокове зняття депозиту, що призвело до підвищення регульованої ставки відсотка, нестабільності на ринку житла, загострення конкуренції та посилення контролю з боку керівних органів. Ще не визначено приблизну кількість позичальників, та те, чи мають вони власний капітал для додаткового фінансування своїх позик. Крім того, керівні органи стурбовані концентрацією надання комерційних іпотечних позик в портфелях деяких депозитних установ.

Висновок

У 1980-х роках економіка США зазнала найтяжчих банківських проблем з часів Великої Депресії. Зміна кривої прибутковості стала провокуючим фактором, що стійко утримувався протягом вражаюче тривалого періоду. Ощадні та кредитні установи того часу фінансувалися за рахунок іпотечних кредитів на житлове будівництво з фіксованою ставкою, а потім збанкрутували, оскільки їм довелося виплачувати відсотки по депозитах, які перевищували отримані з іпотечного кредитування. Хоча комерційні банки також зіткнулися з подібними проблемами наприкінці 80-х років., їх це серйозно не вразило завдяки більшій диверсифікації портфелів та більш сприятливому становищу відсоткової ставки.

На сьогодні банківські установи загалом знаходяться в доброму фінансовому становищі, а банківське регулювання значно покращилось. Не дивлячись на стурбованість щодо зміни напрямку кривої та нестабільності на ринку нерухомості, повторення кризи 80-х не очікується. Реорганізація ощадних та кредитних установ та зменшення контролю з боку розпорядчих органів значною мірою знизили ризик повторення кризи. Проблеми, що виникають сьогодні, за своїм масштабом та загрозою не можна порівняти з тими, що були 20 років тому. Хоча для деяких установ вони представляють загрозу посилення контролю з боку розпорядчих органів та виникнення незадоволення акціонерів. Проте не схоже, що дані проблеми принесуть більш тяжкі наслідки.

Список використаних джерел

1. Ang, Andrew, Monikia Piazzesi, and Min Wei (2006). "What Does the Yield Curve Tell Us About GDP Growth?" *Journal of Econometrics*, 131, 359-403.

2. Barth, James R. (1991). *The Great Savings and Loan Debacle*, Washington D.C.: The AEI Press.
3. Barth, James R. and R. Dan Brumbaugh (1997). "Development and Evolution of National Financial Systems: An International Perspective", Latin American Studies Association, 1997 Meeting, Guadalajara, Mexico, April.
4. Barth, James R. and Robert E. Litan (1998). "Preventing Bank Crises: Lessons from Bank Failures in the United States", Gerard Caprio Jr., William C. Hunter, George G. Kaufman, and Danny M. Leipziger, editors, *Preventing Bank Crises: Lessons from Recent Global Bank Failures*, EDI Development Studies, World Bank.
5. Barth, James R., Gerard Caprio Jr., and Ross Levine (2004). "Bank Regulation and Supervision: What Works Best?" *Journal of Financial Intermediation*.
6. Barth, James R., Philip Bartholomew, and Michael Bradley (1991). "Reforming Federal Deposit Insurance: What Can Be Learned from Private Insurance Practices?" *Consumer Finance Law Quarterly Report*, Spring. Also issued as Research Paper No. 161, Federal Home Loan Bank Board, June 1989.
7. Barth, James R., R. Dan Brumbaugh, and Robert E. Litan (1992). *The Future of American Banking*, Columbia University Seminar Series, M.E. Sharpe Inc.
8. Barth, James R., R. Dan Brumbaugh, and James A. Wilcox (2000). "The Repeal of Glass-Steagall and the Advent of Broad Banking", *Journal of Economic Perspectives* 14(2), Spring, 191-204.
9. Barth, James R., Thomas Hall, and Glenn Yago (2000). *Systemic Banking Crises: From Cause to Cure*. Santa Monica, California: Milken Institute.
10. Barth, James R., Caprio Jr., Gerard, and Levine, Ross (2006). *Rethinking Bank Regulation: Till Angels Govern*. Cambridge, Massachusetts: Cambridge University Press.
11. Barth, James R., Susanne Trimbath, and Glenn Yago, (2004). *The Savings and Loan Crisis: Lesson from a Regulatory Failure*. Kluwer Academic Publishers.
12. Brumbaugh, R. Dan (1988). *Thriffs under Siege: Restoring Order to American Banking*. Cambridge, MA: Ballinger Publishing Company.
13. Calomiris, Charles W. (1989). "Deposit Insurance: Lessons from the Record", *Economic Perspectives*, Federal Reserve Bank of Chicago, May/June.
14. Calomiris, Charles W. (1992). "Getting the Incentives Right in the Current Deposit-Insurance System: Successes from the Pre-FDIC Era", *The Reform of Federal Deposit Insurance: Discipline the Government and Protecting Taxpayers*, edited by James R. Barth and R. Dan Brumbaugh Jr., New York: HarperBusiness.
15. Calomiris, Charles W. (1997). "Designing the Post-Modern Bank Safety Net: Lessons from Developed and Developing Economies", Conference Paper, *The Bankers' RoundTable Program for Reforming Federal Deposit Insurance*, American Enterprise Institute, May 23.
16. Greenspan, Alan (1997). Statement before the Subcommittee on Financial Institutions and Consumer Credit of the Committee on Banking and Financial Services, United States House of Representatives, March 5.
17. Haubrich, Joseph G., and Ann M. Dombrosky. "Predicting Real Growth Using the Yield Curve". Federal Reserve Bank of Cleveland *Economic Review* 32, No. 1, (First Quarter 1996), 2635.
18. Helfer, Ricki (1997). Oral Statement before the Subcommittee on Capital Markets, Securities and Government Sponsored Enterprises, Committee on Banking and Financial Services, United States House of Representatives, March 5.
19. Herring, Richard J. and Robert E. Litan (1995). *Financial Regulation in the Global Economy*, Washington, D.C.: The Brookings Institution.
20. Hoenig, Thomas M. (1996). "Rethinking Financial Regulation", *Economic Review*, Federal Reserve Bank of Kansas City, 2nd Quarter.
21. Jordan, Jerry L. (1996). "The Future of Banking Supervision", *Economic Commentary*, Federal Reserve Bank of Cleveland, April 1.
22. Kane, Edward J. (1989). "Changing Incentive Facing Financial-Services Regulators", *Journal of Financial Services Research*, 2, September.

23. Kane, Edward J. (1992). "The Incentive Incompatibility of Government-Sponsored Deposit Insurance Funds", in *The Reform of Federal Deposit Insurance*, edited by James R. Barth and R. Dan Brumbaugh Jr., New York: HarperBusiness.
24. Kaufman, George G. and Randall S. Kroszner (1996). "How Should Financial Institutions and Markets Be Structured? Analysis and Options for Financial System Design", Working Paper WP-96-20, Federal Reserve Bank of Chicago, December.
25. Ludwig, Eugene A. (1997). Oral Statement before the Subcommittee on Capital Markets, Securities and Government Sponsored Enterprises, Committee on Banking and Financial Services, United States House of Representatives, March 5.
26. Shadow Financial Regulatory Committee (1997). Statement No. 137, May 5, 1997.
27. Wright, Jonathan H. (2006). "The Yield Curve and Predicting Recessions", Finance and Economics Discussion Series: February.

Отримано 8.06.2007 р.
Переклад з англ. Є.Ю. Мязіної.

Таблиця 1

Загальна кількість операційних днів та днів зміни нахилу кривої прибутковості: 3 січня 1966 р., 13 жовтня 2006 р. Казначейські сертифікати за 10-річний період, не враховуючи тримісячний період

Рік	Кількість операційних днів	Дні зміни напрямку кривої	% сукупних днів негативного спреду кривої	Максимальний негативний спред (базисні пункти)	Макс. кількість календарних днів зміни напрямку кривої
1966	250	83	33	42	97
1967	249	21	8	1	1
1968	250	7	3	16	23
1969	248	130	52	45	50
1970	250	22	9	21	17
1971	249	0	0	0	0
1972	250	0	0	0	0
1973	248	144	58	187	140
1974	249	157	63	159	92
1975	249	0	0	0	0
1976	250	0	0	0	0
1977	249	0	0	0	0
1978	248	25	10	58	86
1979	248	240	97	298	209
1980	250	126	50	373	95
1981	249	152	61	295	95
1982	249	8	3	96	3
1983	250	0	0	0	0
1984	249	0	0	0	0
1985	248	0	0	0	0
1986	250	0	0	0	0
1987	250	0	0	0	0
1988	250	0	0	0	0
1989	250	99	40	35	28
1990	250	0	0	0	0
1991	250	0	0	0	0
1992	251	0	0	0	0
1993	250	0	0	0	0
1994	249	0	0	0	0
1995	250	0	0	0	0
1996	252	0	0	0	0
1997	250	0	0	0	0
1998	250	5	2	13	2
1999	251	0	0	0	0
2000	251	122	49	95	127
2001	248	14	6	3	1
2002	250	0	0	0	0
2003	250	0	0	0	0
2004	250	0	0	0	0
2005	250	0	0	0	0
2006	197	71	36	16	61
	Загалом	Загалом	Середнє	Максимум	Максимум
	10,181	1,426	14,0	373	209

Таблиця 2

Прибуток США, 1962-2005 рр. (млн. дол.)

Рік	Доход від відсотків	Витрати на сплату відсотків	Чистий доход від відсотків до резервування на збитки	Резервування на втрату активів, що приносять відсотковий доход	Доход, не пов'язаний з отриманням відсотків	Витрати, не пов'язані з виплатою відсотків	Чистий доход до сплати податків та інших непередованих витрат	Чистий доход
1962	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1963	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1964	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1965	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1966	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1967	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1968	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1969	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1970	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1971	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1972	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1973	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1974	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1975	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1976	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1977	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1978	37,917	28,705	9,212	n/a	3,027	6,519	5,720	3,920
1979	45,630	36,479	9,151	n/a	3,497	7,459	5,189	3,613
1980	52,880	47,437	5,443	n/a	4,082	8,339	1,186	781
1981	61,672	63,194	-1,522	n/a	4,882	9,511	-6,151	-4,631
1982	66,802	69,751	-2,949	n/a	8,574	11,345	-5,720	-4,142
1983	75,293	69,229	6,064	n/a	10,885	14,429	2,520	1,945
1984	96,298	88,637	7,661	1,424	10,827	16,296	768	994
1985	105,343	91,523	13,820	4,090	10,280	20,484	3,614	4,010
1986	104,730	87,426	17,304	2,359	13,199	24,696	3,448	610
1987	103,363	84,125	19,238	9,462	15,995	26,735	-7,385	-7,407
1988	110,751	92,499	18,252	13,972	15,511	25,386	-13,557	-13,263
1989	114,265	95,668	18,597	8,664	15,397	25,746	-8,306	-6,783
1990	98,062	77,776	20,286	6,647	14,432	21,385	-3,409	-3,817
1991	81,786	59,780	22,006	4,920	14,504	19,291	2,264	1,195
1992	64,039	39,692	24,347	4,142	13,982	18,157	6,855	5,103
1993	52,536	29,018	23,518	3,382	13,886	17,495	7,141	4,917
1994	49,853	27,648	22,205	2,092	14,049	17,397	7,447	4,275
1995	55,246	34,717	20,529	1,736	14,348	16,143	7,464	5,360
1996	55,165	33,375	21,789	2,114	6,913	19,858	6,730	6,802
1997	55,296	33,479	21,817	1,989	7,041	16,797	10,072	6,413
1998	54,900	33,402	21,497	1,385	9,897	18,210	11,599	7,569
1999	57,006	34,104	22,902	1,312	9,063	17,706	12,948	8,228
2000	64,199	40,925	23,275	1,659	10,023	19,238	12,400	8,014
2001	65,233	37,618	27,615	2,532	13,137	22,391	15,629	10,202
2002	55,456	25,468	29,988	2,854	14,132	22,999	18,266	11,837
2003	51,479	20,659	30,820	2,190	18,516	25,766	21,379	13,742
2004	55,872	21,301	34,572	2,601	20,106	30,300	21,576	13,963
2005	72,288	33,464	38,824	2,857	23,845	34,316	25,495	16,416

Загальна заборгованість ощадної асоціації США, 1962-2005

Кінець року	Сукупні депозити (%)	Позики FHLB* (%)	Інші позики (%)	Інші зобов'язання (%)	Власний капітал (%)	Сукупні зобов'язання та капітал (млн. дол.)
1962	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1963	85.70	3.87	0.14	3.25	7.04	103,154
1964	84.85	4.62	0.20	3.56	6.77	114,672
1965	85.34	4.63	0.21	3.10	6.72	124,576
1966	85.17	4.79	0.32	2.85	6.87	129,045
1967	85.06	5.36	0.37	2.27	6.94	138,489
1968	86.78	3.16	0.22	3.04	6.80	147,736
1969	86.13	3.53	0.25	3.20	6.89	156,788
1970	83.55	5.86	0.28	3.25	7.06	170,645
1971	83.04	6.14	0.20	3.69	6.93	199,984
1972	84.53	3.95	0.50	4.53	6.49	236,349
1973	85.03	3.36	0.73	4.73	6.15	264,797
1974	83.42	5.64	0.77	3.94	6.23	288,223
1975	82.12	7.45	1.08	3.15	6.20	330,259
1976	84.41	5.30	0.92	3.56	5.81	383,172
1977	85.66	4.09	0.86	3.81	5.58	449,997
1978	84.17	4.42	1.71	4.25	5.45	497,287
1979	84.54	6.42	0.42	2.97	5.65	554,358
1980	82.89	7.28	0.78	3.35	5.70	603,777
1981	82.60	7.79	0.62	3.63	5.36	639,821
1982	80.06	9.89	0.88	4.94	4.23	686,225
1983	80.14	9.37	0.71	6.05	3.73	813,770
1984	82.00	7.04	0.79	6.12	4.05	1,012,969
1985	81.22	7.17	2.50	6.35	2.76	1,109,789
1986	79.63	7.76	3.36	6.08	3.17	1,208,408
1987	76.96	8.54	4.02	7.04	3.44	1,288,981
1988	74.74	9.44	4.63	8.31	2.88	1,368,843
1989	73.13	10.11	5.02	8.24	3.50	1,186,906
1990	74.45	9.83	4.98	6.35	4.39	1,029,165
1991	77.00	9.07	3.62	5.29	5.02	895,296
1992	79.95	7.43	3.04	3.64	5.94	806,662
1993	78.56	7.94	2.67	3.90	6.93	774,775
1994	74.97	9.81	2.86	4.86	7.50	774,069
1995	70.57	11.48	3.82	6.65	7.48	770,982
1996	69.40	11.04	4.54	7.01	8.01	769,367
1997	67.58	13.44	3.90	7.16	7.92	776,577
1998	65.39	15.26	3.23	7.80	8.32	817,612
1999	61.00	17.50	3.97	9.30	8.23	863,606
2000	58.47	21.99	1.97	9.78	7.79	928,548
2001	57.02	23.51	2.48	8.98	8.01	977,715
2002	59.09	17.06	3.54	11.03	9.18	1,004,532
2003	60.59	17.36	5.49	7.47	9.09	1,092,615
2004	57.99	18.73	6.99	7.21	9.08	1,306,790
2005	57.09	18.72	7.60	7.14	9.45	1,463,945

* FHLB – Федеральна система банків житлового кредиту.

Таблиця 4

Коефіцієнт покриття ризику та показники прибутку деяких ощадних установ, 1962-2005

Рік	Коефіцієнт покриття ризику (%)				ROE (%)	Відношення доходу, не пов'язаного з отриманням відсотків до загального доходу (%)	Чиста відсоткова маржа (%)
	RAP (%)	GAAP (%)	TAP (%)	ROA (%)			
1962	7.04	7.04	7.04	0.98	13.97	n/a	n/a
1963	6.77	6.77	6.77	0.70	10.11	n/a	n/a
1964	6.72	6.72	6.72	0.72	10.74	n/a	n/a
1965	6.87	6.87	6.87	0.67	9.70	n/a	n/a
1966	6.94	6.94	6.94	0.50	6.95	n/a	n/a
1967	6.80	6.80	6.80	0.46	6.43	n/a	n/a
1968	6.89	6.89	6.89	0.60	4.28	n/a	n/a
1969	7.06	7.06	7.06	0.68	9.47	n/a	n/a
1970	6.93	6.93	6.93	0.57	8.02	n/a	n/a
1971	6.49	6.49	6.49	0.71	10.51	n/a	n/a
1972	6.15	6.15	6.15	0.77	12.14	n/a	n/a
1973	6.23	6.23	6.23	0.76	12.15	n/a	n/a
1974	6.20	6.20	6.20	0.54	8.63	n/a	n/a
1975	5.81	5.81	5.81	0.47	7.82	n/a	n/a
1976	5.58	5.58	5.58	0.63	5.55	n/a	n/a
1977	5.45	5.45	5.45	0.77	13.94	n/a	n/a
1978	5.66	5.65	5.63	0.83	14.84	7.39	1.85
1979	5.70	5.70	5.68	0.69	11.25	7.12	1.74
1980	5.36	5.36	5.33	0.14	2.43	7.17	0.94
1981	4.35	4.23	3.95	-0.74	-15.57	7.34	-0.24
1982	3.75	2.95	0.54	-0.63	-17.52	11.37	-0.44
1983	4.06	3.13	0.43	0.26	8.50	12.63	0.81
1984	3.83	2.77	0.33	0.12	3.72	10.11	0.84
1985	4.39	3.14	0.81	0.38	12.71	8.89	1.30
1986	4.51	3.34	1.26	0.05	1.59	11.19	1.49
1987	4.05	2.72	0.70	-0.60	-18.84	13.40	1.54
1988	4.42	3.34	1.63	-1.00	-31.21	12.28	1.37
1989	3.83	4.39	3.11	-0.54	-14.14	11.87	1.46
1990	4.27	5.02	3.94	-0.35	-7.65	12.83	1.83
1991	5.27	5.94	4.99	0.13	2.25	15.06	2.29
1992	6.43	6.93	6.21	0.61	9.33	17.92	2.86
1993	7.08	7.50	6.88	0.63	8.66	20.91	2.97
1994	7.12	7.48	7.08	0.56	7.36	21.99	2.87
1995	7.47	8.01	7.44	0.70	9.00	20.62	2.66
1996	7.38	7.92	7.37	0.89	11.15	11.14	2.83
1997	7.59	8.33	7.58	0.84	10.44	11.30	2.82
1998	7.44	8.23	7.43	0.97	11.42	15.27	2.70
1999	7.42	7.79	7.42	0.98	12.16	13.72	2.72
2000	7.39	8.01	7.38	0.91	11.63	13.50	2.60
2001	7.46	8.13	7.46	1.07	13.10	16.76	2.90
2002	7.80	9.18	7.80	1.21	13.61	20.31	3.03
2003	7.82	9.09	7.82	1.29	14.29	26.45	2.94
2004	7.80	9.08	7.79	1.17	12.79	26.46	2.88
2005	8.15	9.45	8.15	1.19	12.84	24.80	2.80

RAP – нормативні принципи бухгалтерського обліку.

GAAP – загальноприйняті принципи бухгалтерського обліку.

TAP – реальні принципи бухгалтерського обліку.

ROA – рентабельність активів.

ROE – рентабельність власного капіталу.

Список основних законодавчих актів, 1980-2002 рр.

Дата прийняття законопроекту	Назва законопроекту	Амортизаційні відрахування	Приріст капіталу/пасивні витрати
Серпень 1981 р.	Податковий закон економічного відродження	Зниження строку амортизації для нерухомого майна. Чинний з 31 грудня 1980 р. на 15 років порівняно з законом 40-60-х рр. Вартість нерухомості (на відміну від низькоприбуткового житлового фонду) могла бути знижена на 175% за методом балансу, що скорочується (dbm). Чинний після 31 грудня 1980 р. Вартість житлового фонду з низьким прибутком могла знизитися до 200% dbm. Чинний після 31 грудня 1980 р. Згідно з попереднім законом нежитлова нерухомість втратила свою вартість на 150% dbm (якщо нова) або за методом прямої/лінійної амортизації (slm). Нова житлова нерухомість була оцінена за методом прямої/лінійної амортизації та методом "сукупності років амортизації" або на 200% dbm. Амортизація житлового майна у використанні могла складати 125% dbm або slm.	Зменшена гранична ставка податку на довгостроковий прибуток на капітал для фізичних осіб з 28% (50% з 40% прибутку). Чинна для продажів або обміну після 9 червня 1981 року. Збільшений приріст, що належить до виключення (з 100 тис. дол. до 125 тис. дол.) з валового прибутку з продажу або обміну житлового майна фізичною особою, яка досягла 55 років, вступив у силу для продажів або обміну 20 червня 1981 року.
Жовтень 1986 р.	Закон про податкову реформу	Для всіх видів нерухомого майна набув чинності після 3 грудня 1986: термін амортизації збільшено з 19 до 27,5 років для житлового майна та до 31,5 для нежитлового. Метод нарахування амортизації для всіх видів нерухомості вступив у силу 31 грудня 1986 р. та був змінений на метод прямої/лінійної амортизації. Податковий кредит, який щорічно частково сплачували більш ніж на 10 років, надавався для будівництва житла з низьким рівнем прибутку, що підлягає ремонту або продажу, вступив у силу 31 грудня 1986 р. Він мав таку ж саму вартість у 70% від офіційних витрат для нефедеральних об'єктів та 30% від офіційних витрат для федеральних об'єктів. Будь-яка споруда, що потребувала кредитування, повинна була отримати дозвіл урядових установ. Частка урядових обмежень для кожного штату складала 1,25 дол. на кожного громадянина.	60% вилучення з довгострокових прибутків з капіталу для фізичних осіб вступило в силу з 1 січня 1987 р.; гранична ставка податку на довгострокові прибутки з капіталу залишилася на рівні 28%. Для 1988 та наступних років гранична ставка податку зросла до 33%, прибуткова ставка у 15% зійшла нанівець. Обмеження можливості вирахування пасивних витрат на фоні звичайного прибутку почалося з 1 січня 1987 та остаточно вступило в силу 1 січня 1991 року. Дійсна з 1 липня 1987 р., 28% гранична ставка податку на довгостроковий прибуток з капіталу була відмінена, збільшуючи максимальну ставку до 34%, яка стосувалася прибутків за період з 1 січня 1987 по 1 липня 1987 року.

Продовження табл. 5

Дата прийняття законопроекту	Назва законопроекту	Податок на доходи фізичних осіб	Податок на доходи юридичних осіб
Серпень 1981 р.	Податковий закон економічного відродження	<p>Порівнянню з попереднім законом, гранична ставка податку була зменшена з 1,25% у 1991, 10% у 1992, 19% у 1993, 23% у 1993 та наступні роки.</p> <p>Гранична ставка податку зменшилася з 70% до 50% з 1 січня 1982 року.</p>	<p>Зменшена гранична ставка податку на перші 25 тис. дол. прибутку корпорацій, який підлягає оподаткуванню, з 17% до 16% у 1982, до 15% у 1983 та наступні роки.</p> <p>Зменшена гранична ставка податку на другі 25 тис. дол. прибутку корпорацій, який підлягає оподаткуванню, з 20% до 19% у 1982, до 18% у 1983 та наступні роки.</p> <p>Зменшена гранична ставка податку на третю і четверту частини 25 тис. дол. прибутку корпорацій, який підлягає оподаткуванню, залишилася незмінною на рівні 30% та 40% відповідно. Гранична ставка податку на суму, більшу за 100 тис. дол. прибутку корпорацій, який підлягає оподаткуванню, залишилася незмінною на рівні 46%.</p>
Жовтень 1986 р.	Закон про податкову реформу	<p>15 податкових категорій та ставок з попереднього закону були замінені ступенем податкової шкали з 2 податковими категоріями та 2 ставками: 15% та 28% відповідно, що вступили в силу 1 січня 1988 р.</p> <p>Прибуток з 15% ставки було ліквідовано для платників податків, чий прибуток перевищував нормативні рівні, та затверджено 33% у межах впливу прибутку.</p> <p>Перехідна шкала з 5 податкових категорій та ставок та 5 відсоткових ставок (11% та 38,5%) діяла протягом 1987 року.</p>	<p>5-ступенева шкала податкової категорії зі ставками від 15% до 46% була замінена 3-ступеневою зі ставками 15%, 25% та 34% та вступила в силу 1 липня 1987 р.</p> <p>З 1 липня 1987 р. прибуток 15% та 25% ставок було поступово скасовано для корпорацій з оподаткованим прибутком, що перевищував більш за 335 тис. дол.. А саме, корпорації були додатково оподатковані на 15% з максимальною сумою 11, 750 дол., що перевищувало 100 тис. дол., та значною мірою впливало на організацію, чий прибуток був у межах 100-335 тис. дол.</p>

Прибуток комерційних банків за період 1962-2005 рр. (млн. дол.)

Рік	Доход від відсотків	Витрати на сплату відсотків	Чистий дохід від відсотків до резервування на збитки	Резервування на втрату активів, що приносять відсотковий дохід	Доход, не пов'язаний з отриманням відсотків	Витрати, не пов'язані з виплатою відсотків	Чистий дохід до сплати податків та інших непередоаних витрат	Чистий дохід
1962	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1963	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1964	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1965	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1966	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1967	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1968	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1969	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1970	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1971	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1972	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1973	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1974	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1975	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1976	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1977	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1978	37,917	28,705	9,212	n/a	3,027	6,519	5,720	3,920
1979	45,630	36,479	9,151	n/a	3,497	7,459	5,189	3,613
1980	52,880	47,437	5,443	n/a	4,082	8,339	1,186	781
1981	61,672	63,194	-1,522	n/a	4,882	9,511	-6,151	-4,631
1982	66,802	69,751	-2,949	n/a	8,574	11,345	-5,720	-4,142
1983	75,293	69,229	6,064	n/a	10,885	14,429	2,520	1,945
1984	96,298	88,637	7,661	1,424	10,827	16,296	768	994
1985	105,343	91,523	13,820	4,090	10,280	20,484	3,614	4,010
1986	104,730	87,426	17,304	2,359	13,199	24,696	3,448	610
1987	103,363	84,125	19,238	9,462	15,995	26,735	-7,385	-7,407
1988	110,751	92,499	18,252	13,972	15,511	25,386	-13,557	-13,263
1989	114,265	95,668	18,597	8,664	15,397	25,746	-8,306	-6,783
1990	98,062	77,776	20,286	6,647	14,432	21,385	-3,409	-3,817
1991	81,786	59,780	22,006	4,920	14,504	19,291	2,264	1,195
1992	64,039	39,692	24,347	4,142	13,982	18,157	6,855	5,103
1993	52,536	29,018	23,518	3,382	13,886	17,495	7,141	4,917
1994	49,853	27,648	22,205	2,092	14,049	17,597	7,447	4,275
1995	55,246	34,717	20,529	1,736	14,348	16,143	7,464	5,360
1996	55,165	33,375	21,789	2,114	6,913	19,858	6,730	6,802
1997	55,296	33,479	21,817	1,989	7,041	16,797	10,072	6,413
1998	54,900	33,402	21,497	1,385	9,897	18,210	11,599	7,569
1999	57,006	34,104	22,902	1,312	9,063	17,706	12,948	8,228
2000	64,199	40,925	23,275	1,659	10,023	19,238	12,400	8,014
2001	65,233	37,618	27,615	2,532	13,137	22,391	15,629	10,202
2002	55,456	25,468	29,988	2,854	14,132	22,999	18,266	11,837
2003	51,479	20,659	30,820	2,190	18,516	25,766	21,379	13,742
2004	55,872	21,301	34,572	2,601	20,106	30,500	21,576	13,963
2005	72,288	33,464	38,824	2,857	23,845	34,316	25,495	16,416

Таблиця 7

Коефіцієнт покриття ризику та вимірювання прибутку окремих комерційних банків
(1962-2005)

Рік	Коефіцієнт покриття ризику (%)	ROA (%)	ROE (%)	Відношення доходу, не пов'язаного з отриманням відсотків до загального доходу (%)	Чиста відсоткова маржа (%)
1962	8.02	0.79	9.89	13.57	2.67
1963	8.08	0.77	9.50	12.95	2.70
1964	7.72	0.75	9.77	12.80	2.70
1965	7.53	0.76	10.13	12.56	2.61
1966	7.44	0.75	10.14	12.16	2.70
1967	7.10	0.78	10.96	12.06	2.68
1968	6.90	0.76	10.97	11.67	2.77
1969	7.18	0.83	11.50	11.43	3.07
1970	7.12	0.85	11.92	12.10	3.30
1971	6.95	0.83	11.88	13.05	2.99
1972	6.62	0.77	11.69	12.97	2.85
1973	6.53	0.80	12.23	11.31	2.90
1974	5.71	0.68	11.95	10.16	2.81
1975	5.88	0.67	11.36	12.99	2.61
1976	6.11	0.66	10.85	9.46	2.97
1977	5.92	0.66	11.20	8.97	2.99
1978	5.80	0.71	12.30	8.47	3.13
1979	5.75	0.76	13.20	7.57	3.19
1980	5.80	0.75	13.02	7.52	3.17
1981	5.83	0.73	12.51	7.04	3.16
1982	5.87	0.68	11.64	7.81	3.27
1983	6.00	0.64	10.62	9.68	3.23
1984	6.14	0.62	10.06	9.58	3.35
1985	6.19	0.66	10.63	11.12	3.47
1986	6.19	0.59	9.56	13.11	3.35
1987	6.02	0.09	1.55	14.49	3.36
1988	6.28	0.79	12.62	14.17	3.50
1989	6.21	0.47	7.60	13.82	3.49
1990	6.45	0.47	7.31	14.63	3.45
1991	6.75	0.52	7.74	17.12	3.58
1992	7.51	0.91	12.14	20.46	3.85
1993	8.00	1.16	14.51	23.42	3.86
1994	7.78	1.11	14.30	22.83	3.80
1995	8.11	1.13	13.94	21.42	3.71
1996	8.20	1.14	13.94	23.02	3.66
1997	8.33	1.18	14.15	23.49	3.65
1998	8.49	1.14	13.39	25.52	3.50
1999	8.36	1.25	14.91	28.30	3.43
2000	8.49	1.13	13.35	26.48	3.40
2001	9.06	1.13	12.44	28.22	3.35
2002	9.15	1.27	13.86	32.54	3.47
2003	9.10	1.35	14.80	35.71	3.27
2004	10.10	1.24	12.32	34.63	3.12
2005	10.09	1.26	12.50	31.66	3.09

Загальна сума активів та їх складових для ощадних установ (1962-2005)

Кінець року	Забезпечені цінні папери (%)	Іпотечні цінні папери (%)	Іпотечні кредити резидентів (%)	Комерційні іпотечні кредити (%)	Споживчі кредити (%)	Комерційні кредити (%)	Інші активи (%)	Сукупна вартість активів (млн. дол.)
1962	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a
1963	10.37	0.00	84.78	0.00	0.00	0.00	4.85	103,154
1964	9.84	0.00	85.12	0.00	0.00	0.00	5.04	114,672
1965	9.35	0.00	85.36	0.00	0.00	0.00	5.29	124,576
1966	9.00	0.00	85.64	0.00	0.00	0.00	5.37	129,045
1967	9.67	0.00	85.08	0.00	0.88	0.00	4.36	138,489
1968	9.16	0.00	85.80	0.00	0.93	0.00	4.12	147,736
1969	8.48	0.00	86.76	0.00	1.03	0.00	3.73	156,788
1970	9.29	0.00	85.58	0.00	1.12	0.00	4.01	170,645
1971	10.12	0.00	84.79	0.00	1.43	0.00	3.65	199,984
1972	9.96	0.00	84.99	0.00	1.62	0.00	3.43	236,349
1973	7.67	0.00	85.41	0.00	1.22	0.00	5.70	264,797
1974	7.79	0.00	84.50	0.00	1.29	0.00	6.42	288,223
1975	9.05	0.00	82.50	0.00	1.26	0.00	7.19	330,259
1976	9.03	2.71	78.95	0.00	1.64	0.00	7.67	383,172
1977	8.45	2.82	79.04	0.00	1.65	0.00	8.03	449,997
1978	8.73	3.23	76.67	2.17	1.77	1.56	5.86	497,287
1979	8.27	3.59	75.89	2.77	2.20	1.76	5.52	554,358
1980	9.27	4.43	73.71	3.04	2.37	1.94	5.24	603,777
1981	9.54	5.13	71.72	2.85	2.35	2.08	6.33	639,821
1982	11.75	8.90	63.79	2.90	2.42	2.34	7.91	686,225
1983	13.48	11.40	58.16	3.39	2.68	2.82	8.08	813,770
1984	14.47	11.55	53.30	8.93	3.65	1.31	6.79	1,012,969
1985	13.75	10.88	51.13	6.97	4.38	1.77	11.12	1,109,789
1986	14.41	13.76	44.35	7.16	4.43	2.15	13.76	1,208,408
1987	13.66	16.37	43.53	7.21	4.51	1.92	12.81	1,288,981
1988	14.01	15.30	44.22	6.85	4.53	2.53	12.56	1,368,843
1989	13.45	14.19	47.05	6.76	4.62	2.56	11.37	1,186,906
1990	13.32	14.49	49.18	6.31	4.50	2.19	10.03	1,029,165
1991	12.94	14.22	52.01	5.88	4.55	1.89	8.51	895,296
1992	15.77	14.49	52.30	5.30	4.46	0.90	6.79	806,662
1993	15.61	15.43	52.67	4.99	4.57	0.66	6.07	774,775
1994	14.59	16.48	53.65	4.46	4.64	0.67	5.51	774,069
1995	14.14	16.27	53.70	4.26	4.90	0.93	5.79	770,982
1996	12.77	14.42	56.23	4.24	5.18	1.22	5.92	769,367
1997	12.35	13.37	56.43	3.89	5.78	1.48	6.71	776,577
1998	15.50	11.42	54.44	3.61	5.80	1.90	7.34	817,612
1999	16.12	10.98	52.34	3.78	6.53	2.35	7.91	863,606
2000	14.68	10.02	53.02	4.00	6.55	3.00	8.72	928,548
2001	15.38	9.45	52.23	4.02	6.67	3.00	9.25	977,702
2002	14.63	8.94	52.54	4.36	6.31	2.98	10.25	1,004,532
2003	13.71	8.41	54.37	4.28	6.48	3.59	9.18	1,092,630
2004	5.76	12.02	60.48	4.02	5.98	3.11	8.62	1,306,790
2005	5.75	11.79	60.19	3.72	6.60	2.96	8.99	1,463,945

Примітка: Американські ощадні установи – це депозитні установи, що контролюються Управлінням ощадного нагляду.

Таблиця 9

Загальна сума активів та їх складових комерційних банків (1962-2005)

Кінець року	Забезпечені цінні папери (%)	Іпотечні цінні папери (%)	Іпотечні кредити резидентів (%)	Комерційні іпотечні кредити (%)	Споживчі кредити (%)	Комерційні кредити (%)	Інші активи (%)	Сукупна вартість активів (млн. дол.)
1962	50.24	n/a	7.89	3.02	10.31	16.44	12.09	29 5983
1963	47.44	n/a	8.42	3.38	11.08	16.90	12.78	311,790
1964	46.65	n/a	8.33	3.59	11.54	17.40	12.51	345,130
1965	43.71	n/a	8.57	3.82	12.12	18.98	12.80	375,394
1966	42.92	n/a	8.60	4.05	11.91	19.95	12.56	402,899
1967	44.55	n/a	8.29	3.97	11.41	19.57	12.21	450,647
1968	43.68	n/a	8.23	4.09	11.68	19.62	12.71	500,160
1969	40.29	n/a	8.44	4.20	12.08	20.66	14.34	524,645
1970	41.11	n/a	7.98	4.08	11.58	19.69	15.56	570,158
1971	41.41	n/a	8.19	4.15	11.81	18.69	15.76	633,573
1972	39.72	n/a	8.57	4.34	11.99	18.13	17.26	730,902
1973	35.92	n/a	9.06	4.68	12.17	19.24	18.93	824,960
1974	35.40	n/a	7.92	4.20	10.00	17.76	24.72	1,037,197
1975	38.23	n/a	7.63	4.31	9.83	16.19	23.81	1,086,674
1976	38.08	n/a	7.24	3.49	10.06	15.12	26.01	1,182,412
1977	37.41	n/a	7.59	3.57	10.55	14.72	26.17	1,339,376
1978	36.02	n/a	8.20	3.55	11.40	20.40	20.43	1,507,936
1979	34.91	n/a	8.46	3.52	11.39	20.75	20.97	1,691,789
1980	35.40	n/a	8.26	3.44	10.10	21.07	21.72	1,855,687
1981	32.86	n/a	7.99	3.31	9.48	22.44	23.92	2,028,982
1982	31.96	n/a	7.57	3.29	9.07	22.98	25.13	2,193,339
1983	32.71	n/a	7.54	3.48	9.59	22.41	24.27	2,342,101
1984	28.27	n/a	7.67	3.83	10.64	22.53	27.06	2,508,749
1985	28.57	n/a	7.74	4.15	11.32	21.14	27.08	2,730,672
1986	29.39	n/a	8.11	4.77	11.42	20.42	25.90	2,940,699
1987	29.30	n/a	9.36	5.58	11.71	19.63	24.41	2,999,949
1988	28.48	n/a	10.22	6.04	12.07	19.17	24.02	3,130,796
1989	27.55	n/a	11.24	6.53	12.16	18.75	23.78	3,299,362
1990	27.22	n/a	12.44	7.03	11.90	18.14	23.27	3,389,490
1991	29.04	n/a	13.25	7.27	11.42	16.29	22.72	3,430,682
1992	30.55	n/a	14.00	7.35	10.99	15.29	21.81	3,505,663
1993	29.94	n/a	14.72	7.22	11.31	14.53	22.28	3,706,165
1994	28.09	n/a	14.98	7.06	12.15	14.69	23.03	4,010,517
1995	25.91	n/a	15.34	6.92	12.41	15.34	24.07	4,312,676
1996	24.83	n/a	15.15	6.90	12.28	15.50	25.34	4,578,325
1997	24.45	n/a	15.14	6.81	11.26	15.84	26.50	5,018,532
1998	24.56	n/a	14.86	6.81	10.49	16.51	26.78	5,442,604
1999	24.64	n/a	15.56	7.28	9.74	16.90	25.88	5,735,135
2000	23.20	n/a	15.66	7.47	9.71	16.84	27.11	6,245,560
2001	23.85	n/a	15.71	7.72	9.61	14.97	28.14	6,552,421
2002	24.29	n/a	17.41	7.86	9.94	12.87	27.63	7,076,584
2003	24.26	n/a	17.87	7.93	10.13	11.44	28.37	7,601,142
2004	23.05	n/a	18.66	7.93	9.97	10.80	29.59	8,412,844
2005	23.45	n/a	20.89	8.77	9.95	12.12	33.60	9,039,739

Примітка: Іпотечні цінні папери входять до забезпечених цінних паперів.

Загальна заборгованість та її складові комерційних банків (1962-2005)

Кінець року	Сукупні депозити (%)	Позики FHLB* (%)	Інші позики (%)	Інші зобов'язання (%)	Власний капітал (%)	Сукупні зобов'язання та капітал (млн. дол.)
1962	88.33	n/a	1.22	2.43	8.02	295,983
1963	88.09	n/a	1.19	2.64	8.08	311,790
1964	88.73	n/a	0.99	2.57	7.72	345,130
1965	88.31	n/a	1.60	2.57	7.53	375,394
1966	87.58	n/a	1.60	3.38	7.44	402,899
1967	87.83	n/a	1.67	3.39	7.10	450,647
1968	86.90	n/a	2.16	4.04	6.90	500,160
1969	83.29	n/a	3.94	5.59	7.18	524,645
1970	84.63	n/a	3.85	4.41	7.12	570,158
1971	85.10	n/a	4.62	3.32	6.95	633,573
1972	84.40	n/a	5.87	3.11	6.62	730,902
1973	82.62	n/a	7.58	3.27	6.53	824,960
1974	84.00	n/a	6.20	4.09	5.71	1,037,197
1975	84.28	n/a	6.05	3.79	5.88	1,086,674
1976	83.89	n/a	7.26	2.73	6.11	1,182,412
1977	83.37	n/a	7.71	3.00	5.92	1,339,376
1978	81.79	n/a	8.79	3.61	5.80	1,507,936
1979	80.55	n/a	9.47	4.22	5.75	1,691,789
1980	79.82	n/a	9.93	4.46	5.80	1,855,687
1981	78.30	n/a	10.76	5.11	5.83	2,028,982
1982	77.77	n/a	11.17	5.19	5.87	2,193,339
1983	78.67	n/a	10.40	4.94	6.00	2,342,101
1984	78.24	n/a	10.82	4.80	6.14	2,508,749
1985	77.57	n/a	12.27	3.97	6.19	2,730,672
1986	77.65	n/a	12.78	3.37	6.19	2,940,699
1987	77.85	n/a	12.65	3.48	6.02	2,999,949
1988	77.67	n/a	12.72	3.33	6.28	3,130,796
1989	77.24	n/a	13.30	3.25	6.21	3,299,362
1990	78.19	n/a	12.07	3.29	6.45	3,389,490
1991	78.34	2.30	9.49	3.11	6.75	3,430,682
1992	76.98	2.28	10.28	2.94	7.51	3,505,663
1993	74.32	2.78	11.66	3.24	8.00	3,706,165
1994	71.67	3.14	11.90	5.51	7.78	4,010,517
1995	70.20	3.07	12.48	6.14	8.11	4,312,676
1996	69.83	3.52	12.41	6.04	8.20	4,578,325
1997	68.18	4.03	12.64	6.82	8.33	5,018,532
1998	67.64	5.30	11.72	6.85	8.49	5,442,604
1999	66.80	6.90	11.88	6.06	8.36	5,735,135
2000	66.92	7.01	11.15	6.43	8.49	6,245,560
2001	66.81	7.21	10.59	6.32	9.06	6,552,421
2002	66.27	6.92	10.97	6.69	9.15	7,076,584
2003	66.16	6.76	11.22	6.75	9.10	7,601,142
2004	66.48	6.91	10.03	6.48	10.10	8,412,844
2005	67.19	6.86	10.24	5.62	10.09	9,039,739

* Федеральна система банків житлового кредиту.

Таблиця 11

Список змінних величин

Змінна величина	Опис	Макс. значення	Мін. значення	Середній показник	Медіана	Станд. відхилення
T_ROA	Коефіцієнт рентабельності активів, %	1.3	-1.0	0.5	0.6	0.6
T_GAAP	Відношення капіталу до активів, %	9.5	2.7	6.2	6.4	1.9
AVGSPD	Серед середньої відсоткової ставки між 10-річними та 3-місячними казначейськими векселями, базисні пункти	349.5	-62.1	142.2	141.2	113.4
T_RREL	Частка іпотечних кредитів у загальному обсязі кредитів, %	86.8	49.9	67.4	62.4	13.8
DNEG	Випадкова змінна, що дорівнює 1 при зміні нахилу кривої за рік, або 0 в інших випадках	1.0	0.0	0.4	0.0	0.5
DSNL	Випадкова змінна, що дорівнює 1 у 1980, 1981, 1982 роках, або 0 в інших випадках	1.0	0.0	0.1	0.0	0.3
MAXCONDAY	Максимальна кількість календарних днів, коли крива змінювала свій нахил за рік	209.0	0.0	26.7	0.0	50.2
MAXSPD	Абсолютна величина найбільшого негативного спреду між 10-річними казначейськими облігаціями та 3-місячними казначейськими векселями, базисні пункти	373.0	0.0	43.4	0.0	91.6
NEGDAY	Кількість днів зміни нахилу кривої як частка загальної кількості операційних днів на рік, %	96.8	0.0	13.6	0.0	24.6

Таблиця 12

Парний взаємозв'язок змінних величин

	T_ROA	T_ROA(-1)	T_GAAP	AVGSPD	T_RREL	DNEG	DSNL	MAXCONDAY	MAXSPD	NEGDAY
T_ROA	1									
	40									
T_ROA(-1)	0.85***	1								
	39	39								
T_GAAP	0.82***	0.75***	1							
	40	39	40							
AVGSPD	0.08	-0.07	-0.05	1						
	40	39	40	40						
T_RREL	0.17	0.24	-0.01	-0.38**	1					
	40	39	40	40	40					
DNEG	-0.08	0.02	0	-0.76***	0.46***	1				
	40	39	40	40	40	40				
DSNL	-0.45***	-0.22	-0.3*	-0.21	0.13	0.35**	1			
	40	39	40	40	40	40	40			
MAXCONDAY	0.01	0.19	-0.03	-0.7***	0.42***	0.66***	0.22	1		
	40	39	40	40	40	40	40	40		
MAXSPD	-0.21	0.06	-0.17	-0.61***	0.35**	0.59***	0.67***	0.81***	1	
	40	39	40	40	40	40	40	40	40	
NEGDAY	-0.1	0.08	-0.07	-0.75***	0.4**	0.69***	0.29*	0.92***	0.84***	1
	40	39	40	40	40	40	40	40	40	40

Примітка: ***, ** та * означають рівні значимості 1%, 5%, 10% відповідно.

Сумарні результати регресії

	Залежні змінні: T ROA					
	1	2	3	4	5	6
C	-1.0788*** 0.0032	-1.0708*** 0.0042	-0.9391** 0.0226	-1.1084*** 0.0051	-0.8623** 0.0324	-1.0286*** 0.0071
T_ROA(-1)	0.4908*** 0.0000	0.4877*** 0.0000	0.4813*** 0.0000	0.4793*** 0.0000	0.5545*** 0.0000	0.5019*** 0.0000
T_GAAP	0.1358*** 0.0002	0.1362*** 0.0002	0.1186*** 0.0004	0.1388*** 0.0002	0.1122*** 0.0030	0.1319*** 0.0003
AVGSPD	0.0009** 0.0284	0.0008*** 0.0051	0.0007** 0.0151	0.0010* 0.0538	0.0005 0.1357	0.0008* 0.0520
T_RREL	0.0052* 0.0546	0.0054* 0.0641	0.0057* 0.0949	0.0051* 0.0544	0.0054* 0.0832	0.0053* 0.0508
DNEG		-0.0330 0.7421				
DSNL			-0.4447*** 0.0002			
MAXCONDAY				0.0003 0.6903		
MAXSPD					-0.0010* 0.0850	
NEGDAY						-0.0011 0.5690
Скореговане R-квадрат	0.8061	0.8007	0.8432	0.8007	0.8170	0.8014
Спостереження	40	40	40	40	40	40
Стат. Дурбіна-Вотсона	1.4745	1.4805	1.4089	1.4620	1.5528	1.5133
F-статистика	41.52	32.34	42.96	32.34	35.82	32.47

Примітка: ***, ** та * означають рівні значимості 1%, 5%, 10% відповідно.

Таблиця 14

Чутливість ставки ринкової вартості до підвищення відсоткової ставки (1998-2006)

	Коефіцієнт NPV до кризи: NPV як % PV активів	Коефіцієнт NPV після шоку у 200 базисних пунктах	Зниження коефіцієнта NPV	Рівень ризику казначейських паперів 13а
1998	9.22%	7.92%	131 бр	Немає даних
1999	8.41%	6.01%	240 бр	Немає даних
2000	8.87%	7.19%	168 бр	Немає даних
2001	10.35%	9.08%	126 бр	Мінімальний
2002	10.05%	9.55%	50 бр	Мінімальний
2003	10.90%	9.26%	165 бр	Мінімальний
2004	11.29%	9.70%	159 бр	Мінімальний
2005	11.09%	9.37%	172 бр	Мінімальний
Червень 2006	10.99%	8.88%	211 бр	Помірний

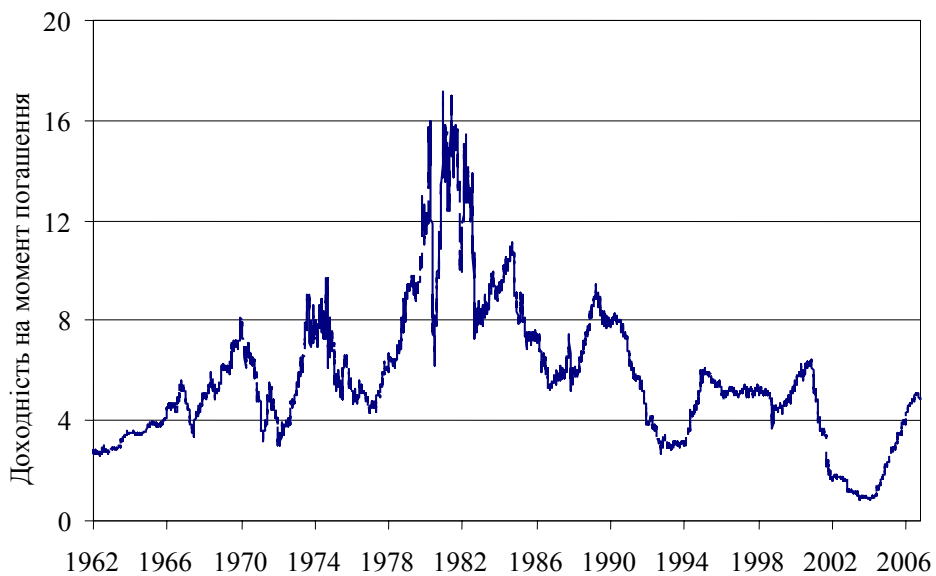
Джерело: Управління з нагляду за ощадними установами.

Таблиця 15

Дані щодо сімейних позик та цінних паперів, забезпечених закладними (1998-2006)

	Загальний обсяг родинних позик та іпотечних цінних паперів	Частка з загальному обсязі (%)		
		Кредитів з фіксованою ставкою та іпотечних цінних паперів	Іпотечних кредитів з плаваючою ставкою на чинному ринку	Іпотечні кредити з плаваючою ставкою з поправкою на опціон
1998	467,132	45.1	26.3	28.5
1999	473,222	43.8	27.4	28.8
2000	501,141	40.1	29.4	30.5
2001	497,072	45.1	25.6	29.3
2002	507,951	44.0	26.6	29.4
2003	549,646	39.3	30.9	29.7
2004	700,379	35.2	30.8	34.0
2005	755,211	35.6	31.9	32.5
Червень 2006	785,718	36.7	32.4	30.9

Джерело: Управління з нагляду за ощадними установами.

До 1982 р. використовується ринкова ставка 3-місячних казначейських сертифікатів.

Рис. 1. Зворотна крива прибутковості на ринку цінних паперів США (2 січня 1962 р. – 13 жовтня 2006 р.)

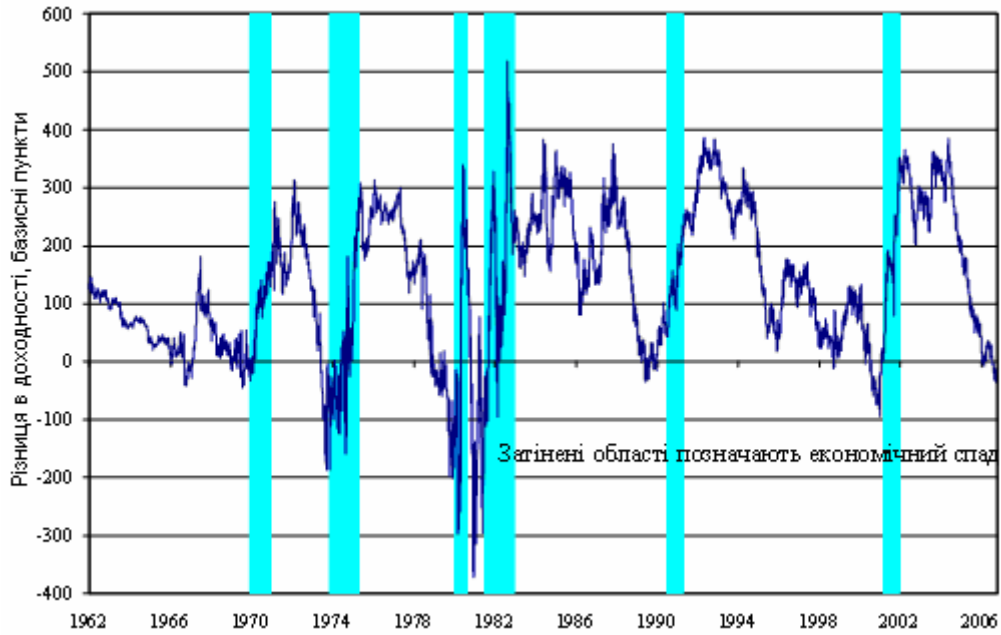

Рис. 2. Спред кривої прибутковості: 10-річні банківські операції за винятком 3 місяців (2 січня 1926 р. – 13 жовтня 2006 р.)

Рис. 3. Прибуток з банківських операцій та деякі обмеження

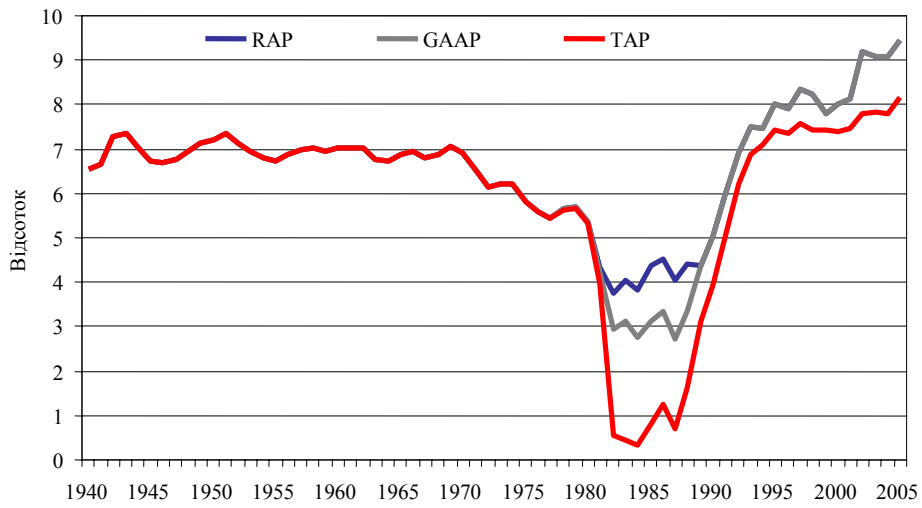

Рис. 4. Коефіцієнт відношення капіталу до активів для ощадних установ (1940-2005)

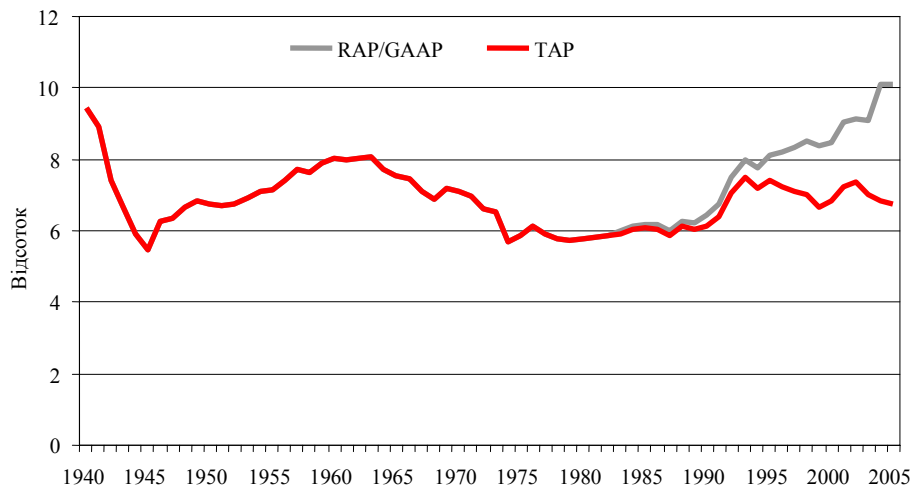

Рис. 5. Коефіцієнт відношення капіталу до активів для комерційних банків (1940-2005)

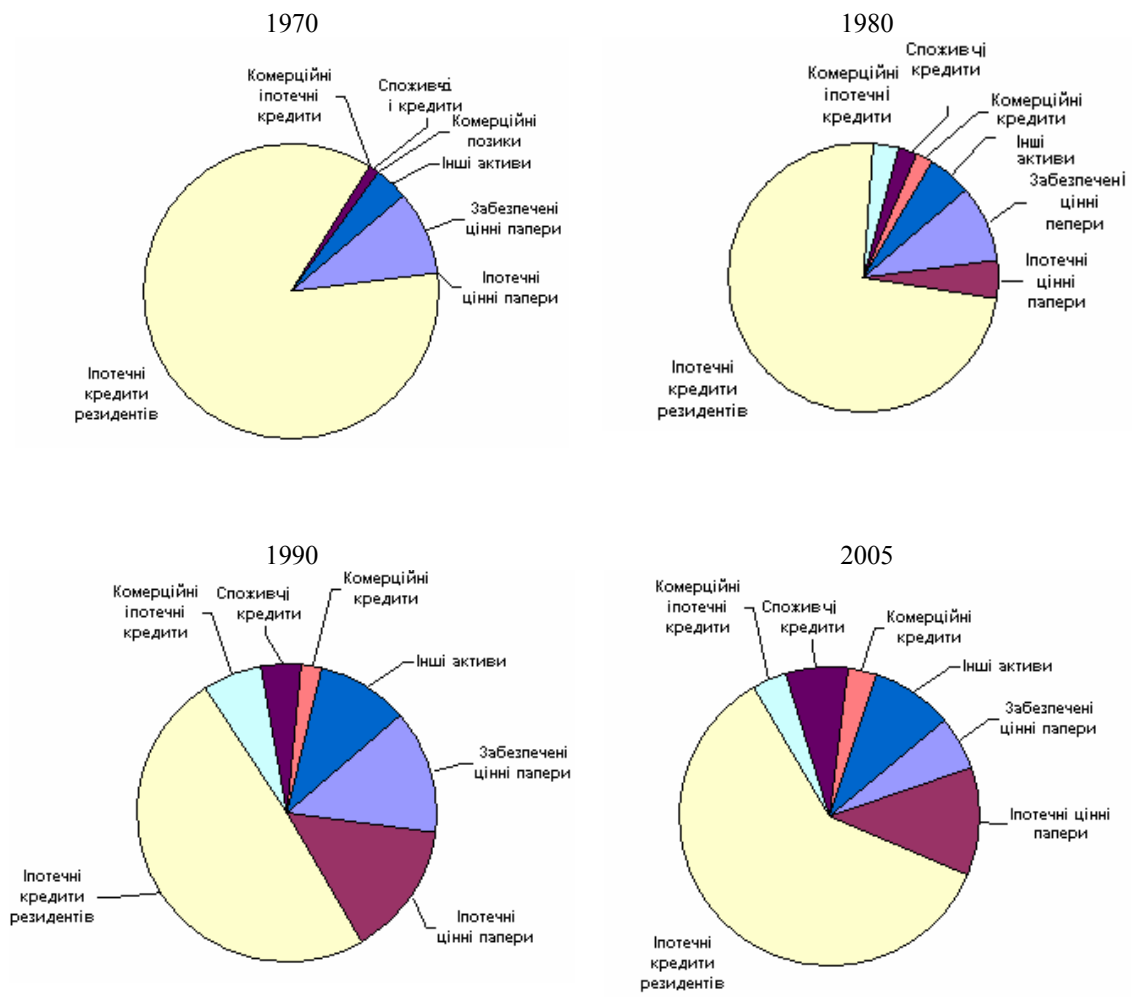

Рис. 6. Порівняння структур активів ощадних установ (1970, 1980, 1990 та 2005 рр.)

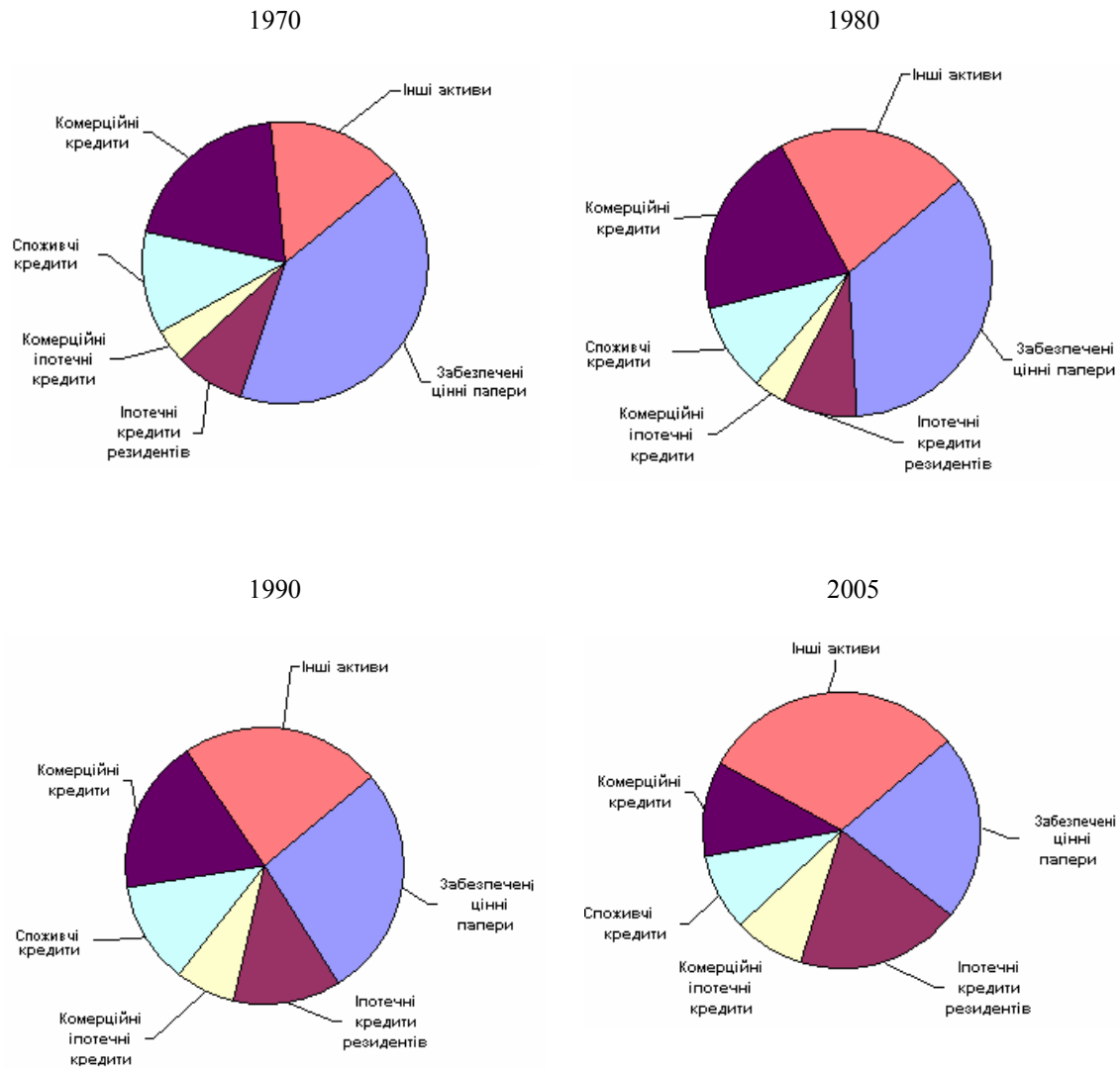

Рис. 7. Порівняння структур активів комерційних банків (1970, 1980, 1990 та 2005 рр.)